Scris de Ninel Ganea
Luni, 06 Februarie 2012 11:14

Murray Rothbard a avansat cel mai elegant si convingator argument pentru libertatea presei cand a sustinut eliminarea caracterului ilegal al calomniilor, insultelor si injuriiilor. Intr-o lume in care fiecare are dreptul de a spune orice, oricand, dar nu oriunde (in functie de drepturile de proprietate fizica, nu intelectuala), oamenii vor deveni mult mai circumspecti la ceea ce li se livreaza ca informatie. Fara vreo autoritate centrala, instituita arbitrar (CNA, de exemplu), sau fara codurile deontologice facute pe genunchii marilor corporatii media, vom asista la o democratizare a presei, un acces la informatie mult mai facil si la surse credibile de informare. Asta doar pentru a sustine si partea de eficienta si utilitate a unui demers pentru libertate, suficient in sine.

Multa lume confruntata cu argumentul rothbardian s-a intrebat ingrijorata cum ar arata peisajul cotidian in care orice exaltat poate publica si spune ce vrea despre oricine. Economistul “austriac” nu a mai apucat explozia internetului, insa cred ca ar fi folosit acest exemplu aproape perfect pentru o ilustrare a teoriei libertatii de exprimare totale. In universul virtual, asa cum l-am cunoscut pana acum, nu s-a pus practic nicio opreliste la intrarea pe piata informatiilor. Oricine si-a putut face blog, site, a scris ce a vrut, ce a stiut, dupa capacitati dobandite sau innascute. Au aparut noi vedete media, scriitori, muzicieni, toti datorita conditiilor laxe, dar naturale oferite de internet. De asemenea, aceasta revolutie tehnologica a contribuit esential la succesul unui politican onest si consecvent precum Ron Paul, masacrat practic de marile retele de televiziune si de presa “respectabila”.

In acelasi timp, au disparut ziare cu staif, analisti reputati s-au confruntat cu piederea credibilitatii, guvernele au descoperit ca pot fi vazute in toata goliciunea si criminalitatea lor,

teorii subrede precum “incalzirea globala” au fost demitizate, samd. Nu era o situatie prea roz pentru niciun guvern ce isi doreste perpetuarea puterii si prestigiului pana la sfarsitul istoriei. Asa ca a fost nevoie de masuri prin care “excesul” de libertate sa fie diminuat. Si au rasarit celebrele SOPA, PIPA si ACTA. Interpretarea mea este ca ele vizeaza doar secundar “pirateria online” si protejarea drepturilor de proprietate intelectuala. (In acest sens, procesele intentate unor siteuri precum “megaupload” nu reprezinta decat portia de circ plus amenintare livrata sub forma de justitie si corectitudine). Principalul obiectiv al acestor demersuri legislative il constituie cenzura la scara globala. Deja un gigant web precum Google a fost nevoit sa isi modifice continutul cautarilor in China, iar un senator american, Joe Liebermann, a cerut ca platforma de comentarii Blogger a Google sa cenzureze continutul violent, ca sa nu mai amintim acum de ideile lui Nicolas Sarkozy sau ale sotilor Clinton referitoare la teoriile conspirationiste . Din acest motiv, este absolut vital pentru elitele puterii sa instituie o forma de control al informatiei, indiferent care sunt argumentele de fatada. Cu peste 1,2 milioane de vizitatori pe zi, siteuri anti-establishment precum infowars.com sunt sigur ca dau batai de cap nu numai corporatiilor media. Iar o teorie sociala moderna sustine ca fiecare revolutie politica a fost precedata de o revolutie a mijloacelor de comunicare….{jcomments on}